

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2935/05
14.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića, Zvezdane Lutovac i Slobodana Dražića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženih BB i VV, koje zastupa BV, advokat, radi povraćaja dinarske vrednosti 50.000 EURA, rešavajući o reviziji utuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž. br. 1429/04 od 25.11.2004. godine, u sednici veća održanoj 14.2.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija drugotuženog, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž. br. 1429/04 od 25.11.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Zrenjaninu P. br. 116/04 od 29.4.2004. godine u stavu I izreke tuženi prvog i drugog reda su solidarno obavezani da tužiocu isplate iznos od 50.000 EURA u dinarskoj protivvrednosti po najpovoljnijem kursu po kojoj poslovne banke otkupljuju stranu efektivnu valutu, na dan isplate, sa domicilnom kamatom počev od 02.1.2002. godine pa do isplate, kao i da mu solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 134.100,00 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude pa do isplate, sve u roku od 15 dana pod pretnjom izvršenja. U stavu II izreke iste presude odbačen je predlog tužioca za donošenje privremene mere, kojom bi se zabranilo predaja iz sudskog depozita tuženim ili njihovim punomoćnicima iznosa od 17.000 DM i raspolaganjem istim do pravnosnažnog okončanja ovog postupka. U stavu III izreke ove presude odbijen je predlog za prekid postupka.

Rešavajući o žalbi drugotuženog izjavljenoj protiv te presude, Okružni sud u Zrenjaninu je presudom Gž. br. 1429/04 od 25.11.2004. godine, u stavu I žalbu delimično usvojio i preinačio odluku o troškovima parničnog postupka utoliko što je ovu obavezu ovog tuženog na naknadu parničnih troškova tužiocu snizio na iznos od 94.975,00 dinara, dok je u stavu II izreke presude žalbu drugotuženog u preostalom delu odbio i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv te presude Okružnog suda u Zrenjaninu drugotuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužilac je dostavio pismeni odgovor na reviziju.

U reviziji drugotuženi određeno ne ukazuje na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 385. st. 1. tač. 1. i 2. ZPP, zbog kojih se revizija može izjaviti, a po oceni Vrhovnog suda nije u provedenom postupku učinjena ni bitna povreda iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Na utvrđeno činjenično stanje, koje u smislu odredbe čl. 385. st. 3. ZPP, ne može biti predmet ispitivanja u revizijskom postupku, po oceni Vrhovnog suda pravilno je primenjeno materijalno pravo i tužbeni zahtev usvojen.

Predmet ovog spora je tužbeni zahtev za povraćaj novčanog iznosa koji je tužilac isplatio tuženima na dan 02.1.2002. godine u vezi otmice njegovih roditelja. Naime, tuženi prvog i drugo reda su na dan 01.1.2002. godine odveli i zadržali roditelje tužioca GG i sada pok. PP, sve dok im tužilac nije isplatio 100.000 DM, što odgovara vrednosti 50.000 EURA. S tim u vezi, protiv tuženog prvog i drugog reda vođen je krivični postupak zbog krivičnog dela otmice iz čl. 64. st. 1. KZ RS, koji je pravnosnažno okončan presudom kojom su tuženi oglašeni krivim i osuđeni na kaznu zatvora. Navedeni iznos za oslobađanje svojih roditelja tužilac je isplatio preko svedoka DD.

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja, koje se prema čl. 385. st. 2. ZPP revizijom ne može pobijati, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su usvojili tužbeni zahtev, pozivom na odredbu čl. 206. st. 1., 210. st. 1., 214. i 395. ZOO. Naime, tuženi su u obavezi da tužiocu vrate navedena novčana sredstva koja su od tužioca pribavili protivpravno, izvršenjem krivičnog dela otmice, jer bi u protivnom, odnosno zadržavanjem tog iznosa, se protivpravno obogatili na račun tužioca. Kao nesavesni sticaoci dužni su da na ta sredstva plate i domicilnu kamatu od dana sticanja pa do isplate. Kako su prvotuženi i drugotuženi zajedno izvršili navedeno krivično delo, to je njihova odgovornost solidarna shodno odredbi čl. 206. st. 1. ZOO.

Isticanje u reviziji drugotuženog da novac nije dao tužilac već njegov brat ĐĐ, je u stvari pobijanje drugostepene presude zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ali se sa stih razloga prema izričitoj odredbi čl. 385. st. 3. ZPP revizija ne može izjaviti.

Sa napred iznetih razloga, na osnovu čl. 393. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Predsednik veća - sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK